

Publicerad 2006-10-23 11:12 av Madde

och visst tänker jag tillbaks

tänker tillbaka till tiden då din doft fyllde mina lungor
då du var medicinen jag behövde när jag var döende
då du var min syrgas
för det blev ju automatiskt så
att när du inte var nära greps jag nästan av panik
rädd att inte få luft
fumlade efter den lilla plastmojängen som gav mig liv

fast kanske var det onödigt ändå
kanske har jag lärt mig att andas utan dig

även om jag vet att det faktiskt brister ibland

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Madde med Poeter.se id #11626 innehar upphovsrätten